

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

21. april 2022

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 149 (Alm. del) af 9. februar 2022 stillet efter ønske fra Lars Boje Mathiesen (NB)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse virkningen på den ét-årige finanseffekt ved, at aktie- og kapitalindkomstskatter (såvel negative som positive) harmoniseres til et niveau på 25 pct.? Vil ministeren i den forbindelse kommentere, om en sådan harmonisering kan bidrage til at dæmpe aktiviteten i økonomien ved at forskyde en større andel af indkomsten mod opsparing samtidig med, at lavere beskatning af opsparing kan løfte arbejdsudbuddet?

Svar

Aktieindkomst beskattes i dag med 27 pct. under en progressionsgrænse på 57.200 kr. og 42 pct. over grænsen. Personlig kapitalindkomst beskattes med satser på mellem 24,9 pct. i en gennemsnitskommune og op til 42 pct. Investorfradraget og aktiesparekontoen indebærer en væsentligt lavere beskatning end de almindelige regler.

Det lægges til grund, at forslaget indebærer, at de nuværende skattesatser på aktieindkomst og personlig kapitalindkomst fastsættes til 25 pct., samt at investorfradraget og aktiesparekontoen afskaffes. Det bemærkes, at forslaget indebærer en reduktion af rentefradraget fra de nuværende 32,9 pct. i en gennemsnitskommune (ekskl. kirkeskat) for negativ nettokapitalindkomst under 50.000 kr. pr. person til 25 pct.

Tiltagene skønnes samlet set at medføre et umiddelbart mindreprovenu på knap 6 mia. kr. (2022-niveau). En lempelse af denne størrelsesorden skønnes isoleret set at øge den ét-årige finanseffekt med ca. 0,05 pct. af BNP, mens virkningen på kapacitetspresset på arbejdsmarkedet er omtrent neutral (øges konkret i beregningen med ca. 100 personer), jf. *tabel 1*. Beregningen af aktivitetsvirkninger tager højde for, at forslaget skønnes at øge den strukturelle beskæftigelse, jf. nedenfor, hvilket isoleret set vil modvirke den øgede efterspørgsel fra skattelettelsen.

Den positive aktivitetsvirkning skal ses i lyset af, at beregningen afspejler en ufinansieret finanspolitisk lempelse. Medregning af finansieringselementer vil isoleret set reducere virkningen på den ét-årige finanseffekt. Tilsammen skønnes forslagene vedr. den personlige beskatning af kapital- og aktieindkomst at indebære et

mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 2,9 mia. kr. Provenuskønnet er forbundet med betydelig usikkerhed.

Tabel 1
Virkning på ét-årig finanseffekt

	Virkning på output- gab, pct. af BNP	Virkning på beskæftigelsesgab, 1.000 personer	Varig saldo-virkning, mia. kr.
Harmonisering af kapitalindkomstskatter	0,05	0,1	-2,9

Anm.: Aktivitetsvirkningen er opgjort som den kortsigtede virkning på kapacitetspresset, målt ved virkningen på output- og beskæftigelsesgab, og medregner de skønnede strukturvirkninger af tiltagene. Virkningen på outputgab er afrundet til nærmeste 0,05 pct. af BNP, mens beskæftigelseseffekten er afrundet til nærmeste 100 personer. Den varige saldo-virkning afspejler virkningen på den strukturelle saldo.

Kilde: Egne beregninger.

Det er forbundet med en betydelig usikkerhed at skønne over de afledte adfærdsvirkninger af nedsættelse af de højeste skattesatser på aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst. Usikkerheden forstærkes af, at der spørges til relativt store ændringer i skattesatserne. De summariske selvfinansieringsgrader, som Skatteministeriet og Finansministeriet typisk anvender i forbindelse med skøn for provenuvirkningerne af mindre justeringer af aktie- og kapitalindkomstbeskatningen, afspejler primært en arbejdsudbudsvirkning. Forslaget skønnes på den baggrund med betydelig usikkerhed at øge det strukturelle arbejdsudbud med ca. 3.300 fuldtidspersoner.

En mere ensartet beskatning af forskellige former for kapitalafkast på tværs af anbringelsesformer kan mindske forvriddinger i placeringen af opsparingen. En nedsættelse af de højeste skattesatser for aktieindkomst og positiv nettokapitalindkomst kan desuden påvirke opsparingens niveau. En lempeligere beskatning af husholdningernes kapitalafkast forøger efter-skat-renten, der i princippet er prisen på forbrug i dag i forhold til prisen på forbrug i fremtiden. Dette vil føre til øget opsparing (og isoleret set reducere forbruget på kort sigt), hvis substitutionseffekten er større end indkomsteffekten. Empiriske studier indikerer, at den samlede effekt på opsparringsniveauet er relativt beskedent.

Endelig bemærkes, at en isoleret nedsættelse af aktieindkomstsattesatsen vil føre til indkomsttransformation, hvor hovedaktionærer omdanner lønindkomst til lavere beskattet selskabsoverskud/udbytte. Der er ikke taget højde for dette i provenuskønnet.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister